

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa K. R.
przeciwko A. N. reprezentowanemu przez przedstawiciela ustawowego matkę A. N.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 19 maja 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 17 lutego 2020 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie nie wystąpiły jakiegokolwiek istotne wątpliwości prawne, które mogłyby odpowiadać przesłankom przewidzianym w art. 389⁹ § 1 pkt 1 lub 2 k.p.c.

Problemy podnoszone w skardze kasacyjnej mają bądź charakter sytuacyjny, bądź dotyczą fragmentów regulacji prawnej, które nie budzą jakichkolwiek istotnych wątpliwości prawnych. W konsekwencji brak kwestii, które odpowiadałyby przesłankom określonym w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Bez wątpienia skargi nie można także uznać za oczywiście zasadną w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Jest to jedyna przesłanka, na której występowanie wskazano wprost w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. W sprawie nie można jednak stwierdzić, by Sąd drugiej instancji dopuścił się rażącego i oczywistego błędu w ramach wykładni prawa lub subsumcji (a więc kwestii mogących stanowić przedmiot kontroli Sądu Najwyższego w postępowaniu kasacyjnym), który odpowiadałby pojęciu oczywistej zasadności skargi kasacyjnej.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.